

РЕШЕНИЕ

№ 19947

гр. София, 21.05.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, IV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 08.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Галин Несторов

ЧЛЕНОВЕ: Вяра Русева

Теодора Василева

при участието на секретаря Мариана Велева и при участието на прокурора Милен Ютеров, като разгледа дело номер **3147** по описа за **2026** година докладвано от съдия Галин Несторов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Делото е образувано по касационна жалба от А. М., в качеството му на процесуален представител на Председателя на Комисията за противодействие на корупцията /КПК/ срещу Решение № 219/20.01.2026 г. по НАХД № 4407/2025 г. по описа на СРС, с което е отменено НП № КПК-НП-250/08.08.2024 г. на Председателя на КПК, с което на Д. С. К. е наложено административно наказание от 1000 лева за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 3, вр. сл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК, на основание чл. 115, ал. 2 от ЗПК.

В хода на производството е конституиран като касатор в качеството на правопреемник на председателя на КПК – председателят на Сметната палата на Р.Б.

С жалбата се сочи, че в хода на производството са спазени всички административни правила, актовете са издадени от компетентни лица и правилно е приложен материалният закон като е ангажирана отговорността на нарушителя. Намира решението за издадено в противоречие с материалния закон и процесуалните правила като недопустимо. Счита, че решаващият орган не е допуснал нарушение на материалния закон при квалификацията на деянието като нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 3, връзка с чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК както и при определяне на наказанието по чл. 115, ал. 2 от с.з. Не споделя възприетото от СРС за допуснати съществени нарушения в процедурата. Моли решението да бъде отменено и вместо него да бъде постановено друго, с което НП да бъде потвърдено.

В проведеното съдебно заседание касаторът се представлява от юриск. М. с редовно пълномощно, който поддържа жалбата на заявените основания. Претендира юрисконсултско възнаграждение,

прави възражение за прекомерност на адв. хонорар.

Ответникът не се явява, не се представлява като оспорва жалбата в подробно писмено становище като моли решението на СРС да бъде потвърдено. Не претендира разности.

Представителят на СГП заявява становище за основателност на жалбата.

Настоящият състав на АССГ намира жалбата за допустима, а по съществуващото ѝ установи следното: СРС е приел следното от фактическа и правна страна:

Съдът установява в решението следното от фактическа страна:

Д. С. К. заема длъжността директор на Регионална дирекция за социално подпомагане (РДСП) – В.. В това ѝ качество с Пълномощно № РД05-0565/31.08.2023 г., издадено от изпълнителния директор на АСП, същата е упълномощена на основание чл. 7, ал. 1 от ЗОП, да представлява АСП като възложи чрез открита/-и процедура/-и обществени поръчки за извършване на строително-монтажни работи с предмет/-и: „Извършване на ремонтни дейности в обектите на интервенция - текущи ремонти: в териториалните структури на РДСП - В. към АСП“, за посочени в пълномощното обекти. Въз основа на така делегираните правомощия на 04.12.2023 г. е било обявено откриването на процедура за възлагане на обществена поръчка с възложител К., в качеството ѝ на директор на РДСП – В. и упълномощено лице по чл. 7, ал. 1 от ЗОП, с предмет: „Извършване на ремонтни дейности в обектите на интервенция – текущи ремонти, разпределени в две обособени позиции: Обособена позиция № 1: Извършване на текущ ремонт в ДСП – В., Отдел „Закрила на детето“, [улица]; Обособена позиция № 2: Извършване на текущ ремонт в 2 ДСП – Д. чифлик“. Договорите за възлагане на обществената поръчка по двете обособени позиции били сключени на 21.03.2024 г., а на 21.05.2024 г. и на 18.06.2024 г. били публикувани обявленията за приключване на договорите. Упълномощаването на жалбоподателката с посочените пълномощни е извършено на основание чл. 7, ал. 1 от ЗОП, чиято действаща към датата на издаване на пълномощните редакция предвижда, че възложителят може да определи длъжностно лице, което да организира и/или да възлага обществени поръчки. Впоследствие, на 22.12.2023 г. влязло в сила изменение на посочената разпоредба (обн. в ДВ, бр. 88 от 20.10.2023 г.), след което актуалната редакция на чл. 7, ал. 1 от ЗОП предвижда, че възложителят може да делегира правомощията си по чл. 5, ал. 1 на длъжностно лице, което има право да го замества съгласно нормативен, административен или друг акт, който определя представителството на възложителя или на лице, което осъществява административното ръководство в организацията на възложителя. Във връзка с това с писмо изх. № 9100-0024/25.01.2024г. на ИД на АСП директорите на РДСП са уведомени, че тези от тях, които са упълномощени по реда на ЗОП да организират и да провеждат процедурите за възлагане на обществени поръчки и да сключват договори по тях и които са открили процедура в изпълнение на упълномощаването преди влизането в сила на промените в чл. 7, ал. 1 от ЗОП /22.12.2023 г./, следва да довършат започнатите процедури така както е предвидено в § 93 от ЗИД на ЗОП. В писмото е посочено, че декларации за имущество и интереси по чл. 52, ал. 1, т. 3 от ЗПК следва да бъдат подадени в едномесечен срок от датата на издаване на заповед за прекратяване на пълномощията, съответно от издаване на актуализираното пълномощно във връзка с изменението на чл. 7, ал. 1 от ЗОП, в случай че няма обявени децентрализирани обществени поръчки преди 22.12.2023 г., които не са финализирани със сключен договор. На 07.11.2023 г. в КПК постъпва писмо от изпълнителния директор на АСП, с което е представен списък на служители на Агенцията за социално подпомагане, попадащи в обхвата на чл. 6, ал. 1, т. 44 от ЗПК, като в т. 4 от списъка била посочена жалбоподателката Д. К. на длъжност директор на РДСП-В.. На 16.04.2024 г. в Дирекция „Публичен регистър“ на КПК е извършена проверка, при която е прието, че жалбоподателката е следвало да подаде декларация за имущество и интереси по чл. 52, ал.1, т. 3 от ЗПК в едномесечен срок от освобождаването на

публична длъжност (влизане в сила на чл. 7 на ЗОП, изм. ДВ, бр. 88 от 2023 г., в сила от 22.12.2023 г.), до 22.01.2024 г., но не е сторила това като въз основа на направените констатации на 22.04.2024 г. свидетелят Г. Т., на длъжност главен инспектор в Дирекция „Публичен регистър“ в КПК, в присъствието на двама свидетели, съставя срещу жалбоподателката акт за установяване на административно нарушение (АУАН) за извършено нарушение по чл. 52, ал. 1, т. 3, вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК. Актът е съставен в отсъствие на нарушителя при условията на чл. 40, ал. 2 от ЗАНН и е връчен на жалбоподателката на 28.05.2024 г. като при връчването същата е вписала в АУАН своите възражения. В срока по чл. 44, ал. 1 от ЗАНН постъпва и писмено възражение срещу така съставения АУАН. Впоследствие, със заповед на ИД на АСП е прекратено действието на пълномощните, съгласно които посочени в заповедта длъжностни лица, вкл. К., били упълномощени да представляват изпълнителния директор на АСП и да възлагат обществени поръчки по реда на чл. 7, ал. 1 от ЗОП. На 23.05.2024 г. в КПК постъпва декларация по чл. чл. 52, ал. 1, т. 3 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК - за имущество и интереси при освобождаване от длъжност, подадена от К.. Въз основа на посочения АУАН е издадено и атакуваното в настоящото производство НП, с което на същата е наложено административно наказание „глоба“ в размер на 1000 /хиляда/ лева на основание чл. 115, ал. 1 от ЗПК за нарушение на чл. 52, ал. 1, т. 3 вр. чл. 49, ал. 1, т. 2 от ЗПК. НП е изпратено за връчване до постоянния адрес на К. както и до настоящия ѝ адрес. Сочи се, че видно от приложените към преписката известия за доставяне, пратките не са получени от жалбоподателката. Поради това в НП било отбелязано, че същото е влязло в законна сила на основание чл. 58, ал. 2 от ЗАНН. На 05.02.2025 г. жалбоподателката К. получава писмо от НАП, с което е уведомена за неплатено публично задължение в размер на 1000 лева, произтичащо от процесното наказателно постановление, с което тя узнала за неговото издаване.

При така установеното от фактическа страна, от правна съдът приема:

Настоящият състав на АССГ намира решението за валидно, допустимо и правилно. Съдът е изложил подробни и аргументирани мотиви, които не следва да бъдат преповтаряни.

Не е спорна фактическата обстановка по казуса, вкл. не се оспорва и от касатора.

Съдът приема, че актовете са съставени от компетентни длъжностни лица и при липса на съществени нарушения на процедурата. Приема обаче липсата на осъществен състав на адм. нарушение както и допустимост на жалбата. Настоящият състав на съда споделя изцяло мотивите в процесното решение относно допустимостта на жалбата, предвид липсата на редовно връчване, съгласно процесуалните правила на НП както и относно нейната основателност, респ. незаконосъобразност на процесното НП. Намира, за правилен извода, че АУАН и НП не съдържат надлежно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е било извършено. В тази връзка на първо място са налице противоречия относно обстоятелството дали жалбоподателката е била лице по чл. 6, ал. 1, т. 44 от ЗПК. Правилно се приема противоречие в твърденията на наказващия орган, относно удължаване на правомощията по ЗОП на лицето. Такова удължаване действително е било извършено, на осн. § 93 от ЗИД на ЗОП като декларацията по чл. 52, ал. 1, т. 3 от ЗПК следва да бъде подадена в едномесечен срок от датата на издаване на заповедта за прекратяване на правомощията, а не след датата 22.12.23 г. Същата действително е упражнявала правомощията си след тази дата и установеното от наказващия орган прекратяване на същите не отговаря на фактите. В случая правилно се приема наличие на несъставомерност на установеното от фактическа страна по делото по отношение на сочения състав на адм. нарушение. В този смисъл правилно съдът приема и наличие на нарушение на материалния закон.

По изложените съображения, решението се явява правилно и жалбата следва да бъде отхвърлена. Не се претендират разноски от ответника и такива не следва да се присъждат въпреки изхода на спора.

Воден от горното и на основание чл. 221, ал. 1 пр.1 от АПК, съдът

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 219/20.01.2026 г. по НАХД № 4407/2025 г. по описа на СРС.
Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

Членове: